

Dil Türkçe Gülce

– vuslati · 23 Eylül 2011

DİL –TÜRKÇE- GÜLCE

Dil, duygu ve düşünceleri sesler vasıtasıyla bildirmeye, anlatmaya yarayan bir araç, insanlar arasında anlaşmayı sağlayan bir vasıta. Dil, dilbilgisi kuralları içinde örgütlenmiş, kendi kanunları içerisinde yaşayan gelişen canlı bir varlıktır. Bilinmeyen bir zamandan geleceğe doğru akan, insanoğlu var oldukça da yaşayacak olan bir varlık. Milletleri millet yapan temel olgulardan birisi ve en önemlisi.

Dil, konuşma dili, yazı dili ve mimik olmak üzere karşımıza üç şekilde çıkar. Her milletin kendine özgü bir konuşma ve yazma dili vardır ki, o milletin kültürüyle iç içedir. O zaman diyebiliriz ki dil, kültürün ayrılmaz bir parçasıdır ve en önemli unsurdur.

Kültür içerisinde sanat, sanat içerisinde de edebiyat olguları olduğundan dolayı, dil edebiyatla yakından ilgilidir. Aslında dil bütün kültür değerlerini bünyesinde barındıran ve içi boşaltılmaması canlı tutulması gereken bir hazinedir.

Milletleri ezelden ebede götürecek olan dil zamanla kendi içerisinde gelişmeli zenginleşmeli ama asla değişmemelidir. Hele ki yabancı dillerin oturup çöreklenmiş bir alan olmamalıdır.

Bir milletin dilini yaşatacak en önemli unsurlardan olan edebiyat, önemsendiği sürece öz benliğini koruyacak ve ait olduğu millete faydalı olacaktır.

Türk edebiyatı en eski çağlardan bu güne kadar değişik safhalardan geçerek Türk milletinin kültürünü, dünya görüşünü, düşünce ve hayal dünyasını sırtlanmış bundan sonra da değer verildiği nispet oranında sırtlamaya devam edecektir. Belirli bir çağa kadar sözlü, daha sonra sözlü ve yazılı olarak dilimizin yaşamasına, dolayısıyla millet olarak hayatta kalmamıza vesile olan edebiyatımıza gerekli yakınlığı göstermemiz gerekmektedir.

Edebiyatın temel malzemesi olan dilimizin yaşayıp gelişmesinde korunmasında özellikle halk edebiyat türlerinden destanlarımızın, şiirlerimizin, türkülerimizin; destancılarımızın, şairlerimizin ozanlarımızın inkâr edilemez büyük katkıları olmuştur. Ne mutlu halkın diliyle söyleyip yazan şairlerimize, ozanlarımıza, âşıklarımıza. Ne mutlu Kaşgarlı Mahmutlara, ne mutlu bin bir Yunus'a. Ne mutlu ses bayrağımıza bayraktar olanlara. Ne mutlu bayraktarların izinden yürüyenlere.

Ne mutlu GÜLCE'ye ki; her bir mensubu bir bayraktar, bir Türkçe sevdalısı. Dilimizi yaşatıp korumaya çalışan bir gönül eri. Şimdilik şiirleriyle her birisi dilimize hizmet sunan kendi sıkletinde bir başpehlivan.

Evet, GÜLCE dedik de nedir acaba kerameti ki her bir mensubu bir gönül eridir. Yazılmış bulunan eserlerimizde sade bir dil ve şiirde ata ölçüsü olan hece vezni kullanılarak hece serbest ve aruz kardeş kılınmıştır. Dış kaynaklı olup edebiyatımıza sonradan yerleşen aruz ölçüsü Türkçeleşmiştir. Gerçekleştirilen ve devam eden projelerle günümüz Türkçesiyle Nutuk, destanlarımız, Dede Korkutumuz, efsanelerimiz, kadın kahramanlarımız, tarihimizde ilkler, evliya kadınlarımız ve peygamberlerimizin hayatları zamanın ve geleceğin okuyucusunun hizmetine sunulmuş, sunulmaya devam etmektedir. Ses bayrağımızın bayraktarları teker teker şiir diliyle tekrar tanıtılmaya başlanmıştır. Türk şiirinde gelişime ve dilimizin yaşatılmasına büyük bir sevda ile devam edilmektedir.

Ne mutlu GÜLCE'ye, ne mutlu GÜLCE'ye gönül verenlere.

Osman Öcal

Osman Öcal